

Nr 412/1967

Given i Helsingfors den 15 september 1967.

Lag

om enskilda skogar.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

1 §.

Skog må icke skövlas.

Skogsskövling anses föreligga, då skog avverkas och marken efter avverkningen lämnas i sådant skick eller nyttjas på sådant sätt, att skogens naturliga förnyelse eller ock förnyelse, som verkställles genom odling, äventyras, ävensom då utvecklingsduglig skog behandlas på ett sätt, som strider mot rationell skogsvård.

2 §.

Utan hinder av vad i 1 § 2 mom. är stadgat, anses avverkning likväl icke som skogsskövling;

1) om avverkningsområdet göres till fröplantage för skogsträd, trädgård eller åker eller användes såsom byggnads- eller upplagsplats, industri- eller vägområde eller för annat sådant ändamål; eller

2) om avverkningen sker till husbehov och skogens naturliga förnyelse icke därigenom äventyras och skogens produktion icke blir nedsatt.

Förnyelse genom odling och denna föregående avverkning skola verkställas enligt en av nedan i 3 § omnämnd distrikteskogsnämnd för viss tid godkänd avverknings- och förnyelseplan, och därförinnan skall av sagda nämnd påyrkad tillräcklig säkerhet ställas för åstadkommande av återväxt och för dess tryggande.

3 §.

Efterlevnaden av denna lag övervakas av centralskogsnämnderna, distriktsskogsnämnderna och de kommunala skogsnämnderna, som även hava till uppgift att allsidigt främja och utveckla den privata skogshushållningen. Centralskogsnämnderna åligger även att meddela distriktsskogsnämnderna råd och anvisningar vid genomförandet av sagda uppgifter.

4 §.

Har skog skövlats, skall den i sin helhet eller till en del förklaras fredad, såvida den icke redan genom tidigare förordnande eller avtal blivit fredad, varjämte åtgärder vid behov skola vidtagas för iståndsättande av skogen eller för åstadkommande av återväxt och för dennas tryggande.

Fredning innefattar förbud mot avverkning av skog eller bruk av skogsmark eller vardera, med eller utan inskränkningar. Fredningens omfång och fredningstiden skola i varje särskilt fall bestämmas i enlighet med vad förhållandena prövas påkalla.

Avverkning till lägenhets husbehov och nyttjande av skogsmark såsom betesmark må icke genom fredningsföreskrifter förbjudas, såvida icke skogens förnyelse det påkallar.

Genom avverkning för husbehov må skogens produktion dock icke nedsättas.

5 §.

Fredningsförordnande utfärdas av underrätten på den ort, där skogen finnes.

Distriktsskogs nämnd äger likväl befogenhet att temporärt freda lägenhets skog, dock icke i större omfattning än nödigt är för tryggande av förnyelsen på det skövlade området och till förhindrande av fortsatt skövling. Sådan fredning är gällande till dess i 10 § avsett avtal ingåtts eller domstol annorlunda förordnar.

Är vid inledd skogsavverkning fara för skövling uppenbar eller har skog redan skövlats, äga distriktsskogs nämndens chefsförstämestare och av nämnden för sådana uppgifter bemyndigad förstämestare befogenhet att till förhindrande av skövlingen eller dess fortsättande utfärda avverkningsförbud, som skall vara skriftligt. Förbudet träder i kraft omedelbart och gäller under högst tjugo dagar. Förbudet skall i brådskande ordning underställas distriktsskogs nämnden, som, ifall skog redan skövlats, på sätt i denna lag stadgas skall skrida till åtgärder för fredning av skogen. Har inledd avverkning ännu icke lett till skogsskövling, skall distriktsskogs nämnden genom råd och anvisningar söka avvärja skövlingshotet och, då hotet är avvärjt, upphäva avverkningsförbudet.

Då distriktsskogs nämnd fattat beslut om temporär fredning av skog eller då i 3 mom. avsett avverkningsförbud utfärdats, skall detta ofördröjligen delgivas jordägaren ävensom innehavaren av avverkningsrätt eller ledaren av avverkning. Anträffas icke den som skall delgivas fredningsbeslut, skall beslutet delgivas honom genom anslag på dörren till hans bostad. Jordägare, som icke är bosatt i den kommun, där lägenheten finnes, må delgivas beslutet genom att detsamma tillställs den som sköter lägenheten. Kan jordägaren, innehavare av avverkningsrätt eller ledaren av avverkning icke ofördröjligen anträffas eller inställs avverkningen icke omedelbart genom deras försorg, må avverkningen avbrytas även genom uppläsning av avverkningsförbudet för avverkningskarlarna.

6 §.

Iståndsättningen av skog samt åstadkommandet av återväxt och dess tryggande skola ombesörjas av distriktsskogs nämnden. De härför erforderliga åtgärderna må av distriktsskogs nämnden ombetras jordägaren, om garantier finnas för att de sålunda bliva vidtagna.

7 §.

Har jordägare överlåtit skog till avverkning, skall innehavaren av avverkningsrätten minst tre dagar innan avverkningen inledes skriftligen meddela distriktsskogs nämnden avverkningsområdets läge och omfattning, de virkesmängder, som skola avverkas, samt tiden för avverkningens början. Om jordägaren själv avverkar eller låter avverka sin skog till försäljning eller för förädling till avsalu, skall han göra likadan anmälan.

Distriktsskogs nämnd må icke lämna uppgifter om avverkningsanmälan, såvida icke annorstädes i lag är annorlunda stadgat eller den som saken berör lämnat sitt samtycke därtill.

8 §.

Då skäl föreligger att befara, att skog skövlats eller brukats på sätt, som strider mot fredningsföreskrift eller -avtal, i 5 § 3 mom. avsett avverkningsförbud eller av distriktsskogs nämnden godkänd plan, skall distriktsskogs nämnden förordna i dess tjänst anställd skogsfackman att ofördröjligen verkställa syn tillsammans med två medlemmar av den kommunala skogs nämnden i den kommun, inom vars område skogen är belägen.

Tidpunkten för syneförrättningen skall delgivas jordägaren samt innehavaren av

avverkningsrätten eller ledaren av avverkningen. :

9 §.

Över syneförrättning skall uppgöras protokoll.

Befinnes vid syneförrättningen, att sådana överträdelse ägt rum, som avses i 8 §, skall i protokollet intagas utredning av överträdelsens art ävensom förrättningsmännens utlåtande angående behovet av fredning och dennas omfattning samt om de åtgärder, som erfordras för iståndsättning av skogen eller åstadkommande av återväxt och dess tryggande ävensom beräkning av de härav föranledda kostnaderna.

10 §.

Finner distriktsskogs nämnd på grund av verkställd syn, att skog skövlats, skall nämnden med jordägaren eller med denne och innehavaren av avverkningsrätten ingå skriftligt avtal om fredning av skogen samt om dess iståndsättning eller om åstadkommande av återväxt och dess tryggande.

Kan överenskommelse icke fås till stånd, skall distriktsskogs nämnden ofördröjligen anhängiggöra talan i saken och utföra den vid domstol.

Fredningsföreskrift eller -avtal utgör icke hinder för områdets användning för i 2 § 2 mom. avsedda ändamål.

11 §.

Distriktsskogs nämnd skall föra förteckningar över de inom dess verksamhetsområde belägna skogar, som äro fredade eller underkastade i 5 § 3 mom, avsett avverkningsförbud eller som brukas i enlighet med av distriktsskogs nämnden godkänd plan.

Förteckningarna skola föras i enlighet med av forststyrelsen fastställda formulär.

Anteckningarna i förteckningarna skola anses hava kommit till tredje mans kännedom.

12 §.

Den som underlåter att anmäla avverkning eller brukar skog i strid med fredningsföreskrift eller -avtal, avverkningsförbud eller av distriktsskogs nämnd godkänd plan, straffes med böter, om icke strängare straff därför är stadgat i strafflagen.

Har skog brukats i strid med fredningsföreskrift eller -avtal eller avverkningsförbud, skall sålunda olovligen avverkat virke eller dess värde förklaras förbrutet till distriktsskogs nämnden.

Då distriktsskogs nämnd erhållit kännedom om i 1 mom. avsedd överträdelse, skall nämnden ofördröjligen för väckande av åtal meddela allmän åklagare om saken. Har åtal väckts, är distriktsskogs nämnden berättigad att utföra åtalet även ifall allmänna åklagaren skulle nedlägga det.

13 §.

Distriktsskogs nämnd må i de fall, som nämnas i 12 § 2 mom., utan att höra motparten besluta belägga virket med kvarstad. Vederbörande utmättningsman är härvid skyldig att på anmälan av distriktsskogs nämnden utan överexekutors förordnande verkställa kvarstaden.

14 §.

Ändring i underrätts med stöd av denna lag givna utslag sökes genom besvär. Utslag om fredning av skog och dömande av beslagttaget virke förbrutet till staten går likväl omedelbart i verkställighet, oaktat ändring sökts.

15 §.

Ovan i 14 § avsett virke skall säljas på auktion, så snart underrätts utslag avkunnats. Försäljning må likväl äga rum redan därförinnan, ifall ägaren eller hans ombud det yrkar eller distriktsskogs nämnden därom anhåller och virket blir påfallande dyrt att förvara eller löper risk att förfaras. Försäljningen skall verkställas av utmättningsman i den ordning, som är stadgad angående försäljning av utmätt lösegendom.

Nedsätter ägaren av virket beloppet av virkets uppskattade pris eller ställer han tillräcklig säkerhet därför, skall kvarstaden omedelbart återkallas. Kunna sakägarna icke enas om virkets pris, verkställes värderingen av godemän, av vilka virkesägarna och distriktsskogs nämnden vardera utser en och de sålunda valda en tredje. Värderingen må dock, om sakägarna därom överenskomma, uppdragas åt en enda person. Underlåter sakägare att utse godman eller enas de valda godemännen icke om val av den tredje, skall denna utses av ordföranden för kommunens fullmäktige, sedan han emottagit anmälan om saken av den andra parten eller av godemännen.

16 §.

I distriktsskogs nämnds beslut, som angår godkännande av ovan i 2 § 2 mom. avsedd plan eller ändring av godkänd plan, må vederbörande söka ändring genom besvär hos centralskogs nämnden och i centralskogs nämndens beslut genom besvär hos forststyrelsen, vars beslut är slutligt.

Besvär skola anföras inom trettio dagar från den dag sakägaren fick del av beslutet, sagda dag dock oräknad. Angående delgivning av beslut gäller på motsvarande sätt vad om delgivning av statlig förvaltningsmyndighets beslut är stadgat.

17 §.

Medel, som tillfalla distriktsskogs nämnden med stöd av 12 § 2 mom., skola inom tre år från det beslutet om virkets förklarande förbrutet vann laga kraft användas för iståndsättande av skogen eller för åstadkommande av återväxt och för dess tryggande inom det område, på vilket de träd avverkats, vilka eller vilkas värde förklarats förbrutet. Medel, vilka icke använts för nämnda ändamål, skola gottskrivas staten.

Kostnader, som åsamkas distriktsskogs nämnd av iståndsättning av skog eller åstadkommande av återväxt och dess tryggande, och som ej utfås av de i 1 mom avsedda medlen, skola ersättas av den som skövlat skogen. Är den skyldige annan än jordägaren och kunna kostnaderna icke utfås av honom, skall jordägaren ansvara för dem.

18 §.

Beträffande utmätning av ovan i 17 § nämnda kostnader, som skola ersättas distriktsskogs nämnd, och angående förmånsrätt för dem gäller vad om påfordrad kommunalskatt på grund av inkomst av fastighet är stadgat.

19 §.

Centralskogs nämnds och distriktsskogs nämnds expeditioner i ärenden, som röra övervakningen av lagens efterlevnad, ävensom i 11 § nämnda förteckningar äro offentliga, och ur dem skall på anhållan givas utdrag.

För avskrifter av och utdrag ur distriktsskogs nämnds ovan i 1 mom. avsedda expeditioner och förteckningar ävensom för av nämnden utfärdade intyg erläggas genom förordning

fastställda avgifter, som bestämmas med iakttagande av de i lagen den 17 oktober 1942 om grunderna för de avgifter, som skola erläggas för särskilda myndigheters expeditioner och tjänsteförrättningar (806/42), stadgade allmänna grunderna.

20 §.

Denna lag gäller icke skogar, som ägas eller förvaltas av staten, dock med undantag för av kolonisationsmyndigheterna förvaltade skogar och skogar, vilka besittas med stöd av besittningsavtal, som avses i kolonisationslagstiftningen.

21 §.

Ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag åligga forststyrelsen.

22 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

23 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968, och genom densamma upphävas lagen den 11 maj 1928 om enskilda skogar (161/28) jämte däri senare företagna ändringar samt 5,10–13, 15, 27–33, 55 och 56 §§ skogslagen av den 3 september 1886.

På de fredningsföreskrifter och -avtal samt avverknings- och förnygringsplaner, som gälla då denna lag träder i kraft, tillämpas dock tidigare stadganden, likväl med de i 10 § 3 mom. stadgade undantagen.

Helsingfors den 15 september 1967.

**Republikens President
Urho Kekkonen.**

Lantbruksminister Nestori Kaasalainen.